

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/21/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5821010043
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Gallová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5821010043.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Gallovej a sudcov JUDr. Vladimíra Sučika a JUDr. Moniky Liptákovej, na verejnom zasadnutí konanom 26. mája 2022 prejednal odvolanie obžalovaného D. R. proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/11/2021 z 19.10.2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/11/2021 z 19.10.2021 v časti vo výroku o treste.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por.
obžalovaného D. R., nar. XX.X.XXXX v U., trvale bytom I.,
č. XXXX/XX, U. - N., konateľ,

o d s u d z u j e :

Podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. a § 56 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák. na úhrnný peňažný trest vo výmere 3 000,- (tritisíc) Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. súd obžalovanému ustanovuje náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace, pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Námestovo bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. Podľa § 364 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák. obžalovaného odsúdil na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil. Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil obžalovanému skúšobnú dobu 18 (osemnásť) mesiacov. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému Ing. Arch. G. A. škodu vo výške 1215,60 Eur. Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. poškodeného Ing. Arch. G. A. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces. Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodených Sociálnu poisťovňu a Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, a.s. s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný riadne a včas odvolanie s odôvodnením, že skutok ktorý je mu kladený za vinu, nenapĺňa znaky trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. ani trestného činu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. Vo vzťahu k trestnému činu ublíženia na zdraví uvádza, že absentuje subjektívna stránka tohto trestného činu, a teda úmyselné zavinenie. Rovnako absentuje objektívna stránka trestného činu, a to následok a kauzálny nexus medzi

konaním a následkom. Znalec MUDr. Ján Jelenčík na hlavnom pojednávaní uviedol, že poškodený nebol obmedzený v obvyklom spôsobe života, nakoľko mohol vykonávať obvyklé činnosti pod akými rozumieme osobnú hygienu, mohol si pripravovať a prijímať samostatne stravu, mohol šoférovať, starať sa o domácnosť, vykonávať všetky biologické potreby, mohol sedieť, stáť a chodiť a dokonca aj podľa názoru znalca vykonávať svoju činnosť architekta. To, že v obvyklom spôsobe života nebol poškodený obmedzený preukazujú aj predložené fotografie zo sociálnej siete Instagram poškodeného ako aj športové výsledky poškodeného. Poškodený mal už pred úrazom driekovú chrbticu značne poškodenú, pričom podľa znalca ÚSLaME MUDr. Jozefa Krajčoviča táto predstavovala miesto zoslabenia, a to veľmi pravdepodobne následkom prekonania úrazu v minulosti. Z uvedeného tak nemožno vylúčiť záver, že práve toto poškodenie zdravia (existujúce pred samotným skutkom) zapríčinilo poškodenému vznik úrazu, t.j. zlomeninu priečných výbežkov 2-4 driekového stavca. Z vykonaného dokazovania nebolo preukázané, či si úraz poškodený nespôsobil pri športovej aktivite, nakoľko je dôvodné predpokladať, že poškodený v uvedenom čase ako aktívny športovec, vykonával športové aktivity. Z vyjadrenia znalcov MUDr. Jozefa Krajčoviča ako aj MUDr. Jána Jelenčíka na hlavnom pojednávaní tak nesporne vyplýva, že následok v podobe ublíženia na zdraví u poškodeného nenastal. Znalec MUDr. Ján Jelenčík na hlavnom pojednávaní dňa 17.8.2021 uviedol, že poškodený mohol pri tomto zranení vykonávať svoju zárobkovú činnosť architekta, v dôsledku čoho aj tento uplatnený nárok vo výške 9.970,- Eur považuje za tendenčný a iluzórny. Poškodeným uplatnený nárok na náhradu škody svedčí o jeho špekulatívnom charaktere vo vzťahu k celej skutkovej situácii. Poškodený v uvedený večer požíval alkoholické nápoje a preto nie je možné vylúčiť, že toto zranenie si spôsobil sám, či už pádom alebo iným spôsobom. Poškodený pri svojom prvom ošetrení v nemocnici ani neuviedol, že mal byť napadnutý treťou osobou, z čoho nepochybne vyplýva, že ani sám poškodený zrejme nevedel z čoho mu tento úraz vznikol. Znalci uviedli, že vznik úrazu mohol nastať rôznymi spôsobmi, z čoho jednoznačne vyplýva, že mechanizmus vzniku úrazu nie je jednoznačne preukázaný a to aj s poukazom na absenciu kauzálneho nexu, nakoľko poškodený neprivolal políciu a RZP bezprostredne po skutku a ani najbližšie ráno, ale až v poobedných hodinách. Kde poškodený bol a čo robil v uvedenom čase nie je možné žiadnym spôsobom preukázať. Chýba subjektívna stránka trestného činu ublíženia na zdraví - nechcel poškodenému spôsobiť ublíženie na zdraví a rovnako ani nevedel, že mu takéto ublíženie môže spôsobiť a nebol s tým uzrozmenný. Trest, ktorý mu bol rozsudkom uložený je neprimerane prísny. V dôsledku tohto trestného konania je totiž už od 5.8.2019 obmedzený vo výkone svojej podnikateľskej činnosti, nakoľko mu bol zadržaný zbrojný preukaz, ktorý je nevyhnutnou súčasťou výkonu jeho povolania. Z hľadiska účelu trestu nie je účelné zasahovať do jeho života najprísnejším trestom, a to trestnom odňatia slobody, pretože vzhľadom na okolnosti prípadu, jeho osobu a vyššie prezentované okolnosti (odobratie zbrojného preukazu v roku 2019 a odňatie previerky) má za to, že by postačovalo aj uloženie peňažného trestu. Vo vzťahu k trestnému činu výtržníctva podľa § 364 Tr. zák. má za to, že absentuje obligatórny znak tejto skutkovej podstaty a to objekt, za ktorý sa v danom prípade považuje verejný poriadok a pokoj. Z výsluchov svedkov na hlavnom pojednávaní jednoznačne vyplynulo, že títo si matne pamätali že sa nejaký incident odohral (a to len preto lebo boli k nemu opakovane vypovedať na polícii), ale žiaden z nich nepociťoval obavu ani strach o seba alebo iné osoby zúčastnené na akcii a rovnako ani nepovažovali jeho konanie za neakceptovateľné alebo spoločensky neprípustné eventuálne zavrhnutie hodné. Priebeh skutku trval maximálne 5 sekúnd. Miera intenzity jeho konania napíňa maximálne priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, avšak za žiadnych okolnosti sa nemôže jednať o trestný čin. Ďalej poukazuje aj na nezákonnosť dôkazov zabezpečených zo strany OČTK v čase od začatia trestného stíhania vo veci, t.j. 1.2.2019 do vydania uznesenia o vznesení obvinenia, t.j. dňa 25.6.2019 (kamerový záznam vydaný dňa 7.2.2019). V tomto období bol vypočutý v procesnom postavení svedka (dňa 20.2.2019 a dňa 26.4.2019), čo považuje za nezákonné, nakoľko je vysoko pravdepodobné, že ho v tomto čase OČTK už považovali za podozrivého, čo vyplýva už z jeho samotnej výpovede, ako aj zo samotného trestného oznámenia. Krajskému súdu navrhuje, aby napadnutý rozsudok zrušil a oslobodil ho spod obžaloby, alternatívne, aby ho zmenil tak, že mu uloží peňažný trest, alternatívne, aby ho zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Poškodený Ing. Arch. G. A. sa k odvolaniu obžalovaného vyjadril, že okresný súd postupoval zákonne, zákonne vykonal vo veci dokazovanie, ktoré aj právne relevantne odôvodnil a preto navrhuje, aby krajský súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Poškodený Sociálna poisťovňa sa k odvolaniu obžalovaného vyjadril, že potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti poškodeného Ing. Arch. G. A., vydané jeho ošetrujúcou všeobecnou lekárkou za obdobie pracovnej neschopnosti s účinnosťou od 1.1.2019 do 28.2.2019, za ktoré vznikol poškodenému

nárok na vyplatenie dávok nemocenského poistenia, vyplatila vecne a miestne príslušná pobočka Sociálnej poisťovne v Spišskej Novej Vsi dávky nemocenského poistenia celkom vo výške 543,50 Eur. Z vyjadrenia ošetrojúcej lekárky MUDr. F. zo dňa 31.3.2022 vyplýva, že dočasná pracovná neschopnosť poškodeného za obdobie od 1.1.2019 do 28.2.2019 bezprostredne súvisela a bola zároveň príčinou súvislosťou okolností fyzického napadnutia voči osobe poškodeného, ku ktorému došlo dňa 1.1.2019. Po prvýkrát bola v lekárskejších správach informácia o napadnutí poškodeného zaznamenaná dňa 2.1.2019. V zmysle zaužívanej súdnej praxe sa považuje vyjadrenie znalca, čo sa dĺžky pracovnej neschopnosti týka iba za predpokladanú, resp. odporúčanú dobu trvania pracovnej neschopnosti, pričom táto pracovná neschopnosť musí byť v každom prípade individualizovaná. Pracovná neschopnosť poškodeného trvala 59 kalendárnych dní. Naďalej trvá na uplatnenej náhrade škody, ktorá bola spôsobená v súvislosti s vyplatením dávok nemocenského poistenia vo výške celkom 543,50 Eur a vo zvyšnej časti obsahového znenia odvolania obžalovaného ponecháva na rozhodnutie súdu.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

K výroku o vine

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. S rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že súd prvého stupňa sa dôsledne riadil citovanými zákonnými ustanoveniami. Aj podľa názoru krajského súdu odsudzujúci výrok prvostupňového súdu je správny, zákonný a má dostatočnú oporu vo vykonaných dôkazoch.

Okresný súd v konaní postupoval tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, a to v rozsahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie. Starostlivo objasňoval okolnosti svedčiace proti obžalovanému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech. Vykonané dôkazy hodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne. V odôvodnení napadnutého rozsudku vyložil, ktoré skutočnosti a prečo vzal za dokázané a o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, taktiež akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Pokiaľ ide o skutkové zistenia okresného súdu, krajský súd nemá žiadne pochybnosti, že súdený skutok sa stal a že ho spáchal práve obžalovaný D. R.. V tomto smere okresný súd veľmi výstižne a presvedčivo v odôvodnení napadnutého rozsudku vysvetlil, na základe akých dôkazov a zistení z nich vyplývajúcich dospel k záveru o vine obžalovaného. Na takomto základe potom okresný súd vyvodil z dôkazov o podstate súdených trestných činov zistenia, ktoré sú správne. Dôvody napadnutého rozsudku sú zrozumiteľné a dostatočne logické, vychádzajúce zo skutkových okolností prípadu a relevantných právnych noriem. Odvolací súd znovu pripomína, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdov tvoria jednotu a pri existencii vysoko kvalifikovaného rozhodnutia súdu prvého stupňa odvolaciemu súdu nezostáva nič iné, len v podrobnostiach poukázať na veľmi správne a erudované dôvody, na ktorých samosudkyňa okresného súdu založila svoje odsudzujúce rozhodnutie.

Na tomto mieste odvolací súd poukazuje na nasledovnú časť odôvodnenia písomného vyhotovenia rozsudku súdu prvého stupňa:

„Obžalovaný síce urobil vyhlásenie, že je nevinný, na svoju obranu uviedol, že sa obával útoku poškodeného voči svojej osobe, konal inštinktívne a poškodeného iba od seba odstrčil a predtým

si iba rukami kryl hlavu a tak došlo ku kontaktu medzi jeho hlavou a perou poškodeného. Vina obžalovaného však bola preukázaná a zároveň bola vyvrátená aj jeho obrana predovšetkým výpoveďou svedka poškodeného Ing. arch. G. A. a kamerovým obrazovo-zvukovým záznam priamo z incidentu. Na kamerovom zázname je jednoznačne zachytené, ako došlo k napadnutiu poškodeného obžalovaným, k napadnutiu došlo presne podľa výpovede svedka poškodeného, vrátane úderu päšťou do jeho ľavej drierkovej časti, kamerový záznam tak sám o sebe potvrdzuje vierohodnosť výpovede poškodeného. Na kamerovom zázname je tiež zachytené, ako tam prítomné osoby zabránili obžalovanému, aby v útoku na poškodeného pokračoval. Bola tak jednoznačne vyvrátená obrana obžalovaného, že konal pudovo a poškodeného od seba iba odstrčil, pretože sa obával útoku z jeho strany. Výpovedi svedka poškodeného zodpovedajú aj závery znaleckého posudku vypracovaného znalcom MUDr. Jánom Jelenčíkom (znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia), ktorého závery ohľadom charakteru a vzniku zranenia poškodeného, boli potvrdené aj kontrolným znaleckým posudkom, vypracovaným Ústavom súdneho lekárstva a medicínskych expertíz Martin. K záverom kontrolného znaleckého posudku bol vypočutý na hlavnom pojednávaní znalec Doc. MUDr. Jozef Krajčovič, PhD. Rozsah objektívne zistených a lokalizovaných zranení poškodeného v lekárskejších správach, korešpondoval so závermi znaleckého dokazovania z odboru zdravotníctvo a popisom skutkového deja poškodeným, pričom skutkový dej bol zachytený aj na obrazovo zvukovom zázname, ktorý dával jednoznačnú odpoveď, ako sa skutok stal, čo mu zhruba predchádzalo a ako sa celá situácia následne vyvinula. Výpoveď svedka poškodeného mala oporu aj vo výpovediach svedkov S. T., Y. J., J. E.. Výpovede týchto svedkov, boli oproti obrazovo-zvukovému záznamu, ktorý zachytil priebeh incidentu, sčasti ovplyvnené aj tým, že išlo o silvestrovskú zábavu, ktorej sa zúčastnili hoteloví hostia a animátori (zamestnanci hotela), ktorí sa spoločne aj s obžalovaným a poškodeným zabávali a spoločne aj požívali alkoholické nápoje, obžalovaný navyše patril medzi častejších klientov hotela, svedkovia sa vo svojich výpovediach odvolávali, že mali pozitívne alkoholické nápoje a na priebeh incidentu sa nepamätajú, alebo ho nevideli. Výpovede týchto svedkov, vrátane manželky obžalovaného svedkyne JUDr. J. R. A., tak boli poznamenané snahou zľahčovať priebeh incidentu, oproti tomu, čo bolo zaznamenané na videozázname. Svedok S. T. jeden z animátorov, až po tom, ako mu bola prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania potvrdil, že poškodený sa mu po incidente skutočne sťažoval na bolesť chrbta. Rovnako svedkyňa Y. J. vypovedala, že v hoteli pracovala spolu s ďalšími kolegami ako animátorka, pre pozitívny alkohol má výpadky, ona vtedy stála chrbtom, nevie, čo sa stalo, zaregistrovala iba šum na vyššej frekvencii, a keď sa otočila, zbadala ďalej poškodeného, išla za ním a iba na základe videozáznamu vie, že s ním niečo hovorila. Až po prečítaní jej výpovede z prípravného konania priznala, že obžalovaný bol agresívny a držali ho s S. T. a jeho manželkou, aby ďalej neútočil. Svedkyňa J. E., čašníčka z tohto večera vypovedala, že obžalovaný bol klientom hotela, chodil do hotela častejšie a spomenula, že keď si obžalovaný vypije, je voči osobám, s ktorými si nerozumie trochu agresívnejší. Počas silvestrovskej zábavy obžalovaný požíval alkohol, pôsobil opito, ona si robila poriadok za barovým pultom a zrazu počula nejakú menšiu hádku, keď sa otočila, videla ako vedľa baru pri stoloch stojí obžalovaný a oproti nemu stál poškodený, mali menšiu výmenu názorov, bola to chvíľka a skončilo to. Súd hodnotil výpoveď svedka poškodeného z hľadiska vierohodnosti, svedok poškodený bez akýchkoľvek pochybností popísal, ako došlo k bezdôvodnému napadnutiu jeho osoby obžalovaným, najskôr ho obžalovaný bezdôvodne udrel svojou hlavou do oblasti čela a vzápätí ho päšťou udrel do ľavej drierkovej časti, pričom jeho výpoveď hodnotil v kontexte s výpoveďami svedkov, obrazovo-zvukovým záznamom z miesta incidentu a tiež závermi znaleckého dokazovania a lekárskejších správami, súd o vierohodnosti svedka poškodeného nemal žiadnu pochybnosť a nemal žiadnu pochybnosť ani o tom, že zranenie poškodeného vzniklo v príčinnej súvislosti s konaním obžalovaného - úderom päšťou do ľavej drierkovej oblasti poškodeného, ktorý úder je zachytený aj na kamerovom zázname. Dôsledkom úderu tak došlo k vzniku zranenia-zlomenine priečných výbežkov 2. až 4. drierkového stavca chrbtice vľavo. Znalec MUDr. Ján Jelenčík sa vyjadril, že k tomuto zraneniu mohlo dôjsť dvoma mechanizmami, a to pôsobením priameho tupého násillia na drierkovú oblasť, napr. pádom, úderom päšťou, kopnutím alebo nepriamo pri náhlom prudkom zvýšení napätia drierkového svalstva, napr. pri športe, pri dvíhaní ťažkých predmetov. Obžalovaný sa síce bránil, že poškodený je športovec a zranenie mohol utrpieť pri športe, alebo tiež pri tanci, pretože pri tanci dvíhal svoje partnerky, súd však tejto jeho obrane neveril. Poškodenie drierkovej oblasti u poškodeného bolo na ľavej časti, presne na strane, do ktorej ho minimálne jedenkrát udrel obžalovaný päšťou. Poškodený sa vyjadril, že išlo o veľmi silný úder, keďže je športovec a odhodilo ho. Bolesť sa mu postupne stupňovala a ráno sa už nemohol postaviť. Zároveň uviedol, že pôvodne ani nechcel ísť k lekárovi a čakal, že bolesť ustúpi sama. Zo správania poškodeného, ktorý čakal, že mu bolesť sama ustúpi a nechcel ísť lekárovi vyplýva, že voči obžalovanému nepociťoval zášť a nemal dôvod na falošné obvinenie, že mu zranenie spôsobil. Zároveň v prípade, ak by si mal poškodený zranenie

podľa obrany obžalovaného privodiť ešte pred silvestrovskou oslavou pri športe, alebo pri tanci, v tejto súvislosti súd dáva do pozornosti výpoveď poškodeného a tiež výpoveď obžalovaného a svedkov, že počas celého večera sa poškodený odviazane zabával a tancoval. V prípade tvrdení obžalovaného, by poškodený už počas tanca pociťoval bolesť v driekovej oblasti, pričom znalci sa vyjadrili, že s takýmto zranením, by bola pohyblivosť poškodeného obmedzená, mala by stupňujúcu tendenciu a poškodený by s takýmto zranením len ťažko mohol tancovať a už vôbec nie robiť kreácie, o ktorých vypovedal obžalovaný a jeho manželka, a to dvíhať pri tanci svoje partnerky. Ak by si poškodený, uvedenú zlomeninu privodil pri tanci, musel by si byť toho vedomý a takto tancovať by už fyzicky nevládal. Pokiaľ v prípade poškodeného oproti obžalobe súd skrátil dĺžku práceneschopnosti vychádzal zo záverov v kontrolnom znaleckom posudku, z ktorého vyplynulo, že znalci, ktorí vypracovali znalecké posudky v tejto veci zrejme nemali k dispozícii kompletnú zdravotnú dokumentáciu poškodeného, ktorý pred úrazom mal zdravotné problémy s driekovou chrbticou - svalová dysbalancia, dextrokonvexná (vyklenutie) skolióza. Poškodený mohol bolestivosť pociťovať dlhšie, čo sa potom podpísalo na celkovej dĺžke práceneschopnosti, ale súviselo to s predchádzajúcimi chronickým zraneniami na chrbtici. V prípade poškodeného zranenie už bolo po 5 týždňoch vyhojené a ak poškodený pociťoval bolesť po piatich týždňoch, súviselo to s predchádzajúcim zranením chrbtice, a preto zrejme aj pokračoval v práceneschopnosti. V konečnom dôsledku aj MUDr. Ján Jelenčík na hlavnom pojednávaní korigoval trvanie doby liečenia a práceneschopnosti u poškodeného z pôvodných 58 dní na dobu 28 dní, čo potom súd premietol aj do skutkovej vety. Zároveň znalec uviedol, že fyzicky aktívna osoba a športovec, takéto zranenie utrpí s menšou pravdepodobnosťou, ako fyzicky neaktívna osoba. Zároveň uviedol, že vyklenutie medzistavcovej platničky nemá absolútne nič spoločné so vznikom zlomeniny, ktorá je popisovaná ako čerstvá zlomenina priečnych výbežkov. Takéto zranenie mohlo vzniknúť aj pri výkone športovej aktivity, aj jeden, dva dni predtým, ale to by už poškodený pociťoval bolesť v dotknutej oblasti. Pokiaľ ide o znalecký posudok znalca MUDr. Alana Dostála, PhD., závery ním vypracovaného znaleckého posudku, že vznik zranenia poškodeného - zlomeninu priečného výbežku 2. a 4. driekového stavca vľavo, pri incidente zachytenom na videozázname pokladá za nepravdepodobné, boli vyvrátené samotným vykonaním tohto dôkazu na hlavnom pojednávaní, keďže na kamerovom zázname je vidieť minimálne dva údery päšťou, z toho minimálne jeden úder smeroval do ľavej driekovej časti tela poškodeného. Zároveň aj v kontrolnom znaleckom posudku je toto tvrdenie znalca MUDr. Alana Dostála vyvrátené, znalci nesúhlasili s tým, že znalec nepripustil ako mechanizmus vzniku zranenia priamy mechanizmus, pričom na obrazovo- zvukovom zázname je zachytený úder do driekovej oblasti chrbtice poškodeného. Tiež v kontrolnom znaleckom posudku znalci nesúhlasili s časťou posudku znalca MUDr. Dostála, kde sa vyjadril, že zranenie poškodeného nebolo akútne, resp. nemuselo byť akútne. V kontrolnom znaleckom posudku je jednoznačne uvedené, že k zlomenine druhého až štvrtého driekového stavca chrbtice by došlo aj bez ohľadu na pôvodný zdravotný stav driekovej chrbtice poškodeného.“

Krajský súd po preskúmaní hodnotenia dôkazov vykonaných okresným súdom nezistil, že by súd prvého stupňa pri hodnotení dôkazov nepostupoval podľa zákona v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. a vykonané dôkazy by vyhodnotil jednostranne v neprospech obžalovaného.

Právna kvalifikácia súdeného skutku ako prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. aj podľa názoru krajského súdu zodpovedá správnym úvahám súdu prvého stupňa v tomto smere a všetkým zákonným predpokladom na posúdenie prejednávaneho skutku práve podľa vyššie uvedených zákonných ustanovení.

Trestného činu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. sa dopustí ten, kto sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že

- a/ napadne iného,
- b/ hanobí štátny symbol,
- c/ hanobí historickú alebo kultúrnu pamiatku,
- d/ hrubým spôsobom ruší zhromaždenie občanov alebo priebeh športového alebo kultúrneho podujatia, alebo
- e/ vyvoláva verejné pohoršenie vykonávaním pohlavného styku alebo vykonávaním sexuálneho exhibicionizmu alebo iných patologických sexuálnych praktík.

Podľa tohto ustanovenia sa postihuje hrubá neslušnosť alebo výtržnosť páchaná verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom.

Objektom tohto trestného činu je záujem na ochrane pokojného občianskeho spoluzitia pred závažnejšími útokmi narušujúcimi verejný pokoj a poriadok. Spravidla sú ale výtržníctvom ohrozované aj ďalšie chránené záujmy, najmä zdravie ľudí, cudzí majetok, česť, morálka, dôstojnosť ľudí a pod. (tzv. sekundárny objekt).

Objektívna stránka trestného činu spočíva v konaní páchatel'a, ktoré môže mať dve formy, a to hrubú neslušnosť alebo výtržnosť, ktorej sa páchatel' dopustí verbálne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste prístupnom verejnosti (konkrétne konanie páchatel'a môže pritom naplňať i obe tieto formy).

Hrubou neslušnosťou sa rozumie konanie, ktorým sa hrubým spôsobom porušujú pravidlá občianskeho spoluzitia a zásady občianskej morálky (ide napr. o hanobenie historickej alebo kultúrnej pamiatky, hrubé rušenie zhromaždenia občanov, prípadne hrubé útoky na česť a vážnosť občana). Zo slov hrubá neslušnosť plynie, že musí ísť o závažnejšiu neslušnosť priediacu sa pravidlám občianskeho spoluzitia a zásadám občianskej morálky. Hrubý charakter neslušnosti nemožno odvodzovať len z charakteru osobnosti páchatel'a a jeho pohnútky, ale je potrebné hodnotiť napr. aj vlastný prejav páchatel'a, a to i vo vzťahu k prostrediu, kde k nemu došlo.

Výtržnosťou sa rozumie konanie, ktoré závažným spôsobom (hrubo) narušuje verejný pokoj a poriadok, pričom je preň typický zjavne neúctivý a nedisciplinovaný postoj páchatel'a k zásadám občianskeho spoluzitia. Je to na rozdiel od hrubej neslušnosti spravidla fyzické alebo psychické násilie, ktoré je namierené proti osobám i veciam. Ide o násilný alebo slovný prejav takého charakteru, že hrubo uráža, vzbudzuje obavy o bezpečnosť zdravia, majetku alebo výrazne znižuje vážnosť väčšieho počtu osôb súčasne prítomných. Avšak každé fyzické napadnutie občana, i keď sa ho páchatel' dopustil verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom, nemusí naplňovať skutkovú podstatu trestného činu výtržníctva podľa § 364 Tr. zák.

Pri posudzovaní činov výtržníckej povahy je nutné z hľadiska naplnenia formálnych znakov skutkovej podstaty trestného činu výtržníctva podľa § 364 Tr. zák. najmä:

- a) prihliadnuť na intenzitu, rysy a priebeh útoku (slovné či iné, nebezpečné prejavy),
- b) posúdiť okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný (na pracovisku, na ulici, na parkovisku, v reštaurácii, na zhromaždení občanov, ďalej denná či nočná doba, počet páchatel'ov),
- c) zisťovať pohnútku činu (arogancia voči ostatným občanom, vyprovokovanie),
- d) zhodnotiť následky (poranenie osôb, poškodenie vecí),
- e) zhodnotiť osobu páchatel'a (doterajší spôsob života, povahové vlastnosti, kriminálna minulosť).

Miestom verejnosti prístupnom sa pritom rozumie každé miesto, na ktoré má prístup širší okruh ľudí individuálne neurčených (otvorený aj uzavretý priestor), takže hrubá neslušnosť alebo výtržnosť by mohla byť postrehnutá viacerými ľuďmi, ktorí tam však v dobe činu nemusia byť. Nemusí ísť o miesto prístupné komukoľvek, stačí, že ide o miesto prístupné, aj keď len niektorým osobám. Miestom verejnosti prístupnom nie je súkromný byt ani iné priestory, ktoré nie sú voľne prístupné verejnosti, a to ani vtedy, ak je možno výtržnícky prejav (napr. otvoreným oknom) vidieť a počuť. Prístupnosťou sa rozumie možnosť vidieť a počuť prejav páchatel'a, i keď miesto činu nie je priamo verejnosti prístupné (napr. je za plotom, na lešení).

Subjektom môže byť ktokoľvek a z hľadiska zavinenia ide o úmyselný trestný čin.

Podľa obžaloby skutok mal byť spáchaný v priestoroch baru Hotela Altis za prítomnosti viacerých osôb, ktorí vnímali konflikt medzi obžalovaným a poškodeným. Podľa výpovedí svedkov sa o predmetnom konflikte rozprávalo v Hoteli aj na druhý deň, t.j. 2.1.2019. Podľa názoru krajského súdu konaním obžalovaného, ktorý fyzicky napadol poškodeného tak, že ho jedenkrát udrel svojou hlavou do jeho tváre a následne ho minimálne jedenkrát udrel päťou do jeho drierkovej oblasti, kde v ďalšom útoky na poškodeného obžalovanému zabránili tam prítomné osoby, došlo k výtržnosti - k hrubému porušeniu verejného poriadku a pokoja, t.j. k naplneniu formálneho znaku skutkovej podstaty trestného činu výtržníctva podľa § 364 písm. a) Tr. zák.

Nadriadený súd v uvedených súvislostiach uzatvára, že k tomu, aby bol spáchaný trestný čin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. tak, že sa páchatel dopustí výtržnosti tým, že napadne iného, musí mať napadnutie iného skutočne povahu výtržnosti, t.j. konanie závažným spôsobom narušujúce verejný pokoj a poriadok. Preto každé fyzické napadnutie občana, i keď sa ho páchatel dopustil verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom, nie je nutne výtržnosťou v zmysle ustanovenia § 364 Tr. zák. Ako bolo vyššie uvedené formy výtržníckeho konania musia totiž narušovať občianske spolužitie hrubo, to znamená vo zvýšenej miere, pričom nestačia menej závažné, bežné alebo obvyklé prejavy rušenia tohto spolužitia. Predmetom ochrany tu primárne nie sú individuálne záujmy jednotlivých občanov, napr. ich zdravie, majetok, česť a pod., ale širšie poňatý komplex vzťahov, ktorými je usporiadaná koexistencia väčšej spoločnosti ľudí v nejakom mieste, okruhu. Z tejto povahy chráneného záujmu vyplýva, že ak má byť nejaké konanie považované za výtržnosť, musí sa určitým výraznejším spôsobom dotýkať verejného poriadku ako hodnoty, ktorá presahuje individuálne záujmy jednotlivcov.

V okolnostiach danej veci všetky vyššie uvedené skutočnosti v ich súhrne umožňujú kvalifikovať protiprávne konanie obžalovaného podľa trestného práva ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

Trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. sa dopustí ten, kto inému úmyselne ublíži na zdraví.

Podľa § 123 ods. 1 Tr. zák. ujmu na zdraví sa na účely tohto zákona rozumie akékoľvek poškodenie zdravia iného.

Pojem ujma na zdraví ako akékoľvek poškodenie zdravia iného je potrebné vykladať v kontexte odsekov 2 až 4 § 123 Tr. zák. Kvalitatívne ide o menej závažnú ujmu ako ublíženie na zdraví. Pôjde teda o poškodenie zdravia iného, počas ktorého bol iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života, pričom vylúčeným nie je ani to, aby k sťaženiu obvyklého spôsobu života vôbec nedošlo. Musí však ísť o poškodenie zdravia objektívne preukázateľné spravidla so stopami na tele poškodeného.

Podľa § 123 ods. 2 Tr. zák. ublížením na zdraví sa na účely tohto zákona rozumie také poškodenie zdravia iného, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie, počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného.

V okolnostiach danej veci krajský súd pripomína, že nie každá porucha zdravia je ublížením na zdraví v zmysle Trestného zákona. Nestačia napr. prechodné bolesti alebo nevoľnosť, oderky, nepatrné ranky, hučanie v ušiach. Pri posudzovaní pojmu „ublíženie na zdraví“ majú význam hlavne také skutočnosti, ako je povaha poruchy zdravia, ako bola spôsobená, akými príznakmi sa prejavuje, ktorý orgán a ktorá funkcia bola narušená, bolestivosť zranenia a jej intenzita, či a aké lekárske ošetrovanie vyžaduje a či a do akej miery porucha narušila obvyklý spôsob života. Za ublíženie na zdraví sa považuje porucha zdravia poškodeného, ktorá mu sťažuje obvyklý spôsob života alebo výkon obvyklej činnosti po dobu okolo 7 dní. Pre záver, že ide o ujmu na zdraví, nie je nevyhnutné, aby poškodený bol práceneschopný. Je potrebné zdôrazniť, že posudzovanie každého prípadu musí byť komplexné a individuálne.

Ďalej treba uviesť, že pre záver o tom, že sa obvinený dopustil úmyselného trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. nepostačuje len zistenie, že poškodenému svojim konaním spôsobil takú ujmu na zdraví, ktorá má objektívne charakter ublíženia na zdraví v zmysle citovaného zákonného ustanovenia, teda len naplnenie skutkovej podstaty uvedeného trestného činu po objektívnej stránke. Súčasne sa vyžaduje aj naplnenie subjektívnej stránky uvedeného trestného činu, pričom nepostačuje iba zistenie, že páchatel konal úmyselne, ale musí sa preukázať, že jeho úmysel smeroval k spôsobeniu ublíženia na zdraví tak, ako to vyžaduje § 15 Tr. zák. V tejto súvislosti treba prizerať na okolnosti, za ktorých došlo k útoku, aký predmet bol k útoku použitý a tiež na to, aké nebezpečenstvo pre napadnutého z útoku hrozilo.

V okolnostiach danej veci odvolací súd konštatuje, že sťaženie obvyklého spôsobu života poškodeného, spolu s dĺžkou pracovnej neschopnosti poškodeného, možno označiť za ublíženie na zdraví v zmysle ustanovenia § 123 ods. 2, § 156 ods. 1 Tr. zákona. V tomto smere je preto odvolacia námietka obžalovaného nedôvodná.

Odvolací súd v posudzovanom prípade ďalej zdôrazňuje, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

Vinu obžalovaného mal aj krajský súd nepochybne preukázanú z viacerých vo veci vykonaných dôkazov. Zo spisu vyplýva, že obžalovaný D. R. sa síce nepriznal k spáchaniu skutku, avšak jeho vina bola preukázaná najmä výpoveďou svedka poškodeného Ing. Arch. G. A. a s ňou korešpondujúcim kamerovými záznamom z incidentu, na ktorom vidno, ako zo strany obžalovaného došlo k úderu päšťou do ľavej driekovej časti poškodeného, pričom prítomné osoby zabránili obžalovanému v pokračovaní útoku na poškodeného. Zjavnú náhlu agresiu voči poškodenému nemožno stotožniť s obranou obžalovaného, že konal pudovo a poškodeného od seba odstrčil, pretože sa obával útoku z jeho strany. Výpovedi svedka poškodeného zodpovedajú aj závery znaleckého posudku vypracovaného znalcom MUDr. Jánom Jelenčíkom, ktorého závery ohľadom charakteru a vzniku zranenia poškodeného, boli potvrdené aj kontrolným znaleckým posudkom, vypracovaným Ústavom súdneho lekárstva a medicínskych expertíz Martin MUDr. Jozefom Krajčovicom. Rozsah objektívne zistených a lokalizovaných zranení poškodeného v lekárskejších správach, korešpondoval so závermi znaleckého dokazovania a popisom skutkového deja poškodeným, ktorý vyplýval aj z kamerového záznamu. S výpoveďou svedka poškodeného korešpondovali aj výpovede svedkov prítomných pri incidente, a to S. T., Y. J. a J. E.. Z výpovede svedka S. T. tiež vyplynulo, že poškodený sa mu po incidente sťažoval na bolesť chrbta. Krajský súd nemal dôvod pochybovať, že zranenie poškodeného vzniklo v príčinnej súvislosti s konaním obžalovaného - úderom päšťou do ľavej driekovej oblasti chrbta poškodeného, ktorý úder je zachytený aj na kamerovom zázname, dôsledkom ktorého došlo k zlomenine priečných výbežkov 2. až 4. driekového stavca chrbtice poškodeného vľavo. Znalec MUDr. Ján Jelenčík síce uviedol, že k zraneniu poškodeného mohlo dôjsť dvoma mechanizmami, a to pôsobením priameho tupého násillia na driekovú oblasť, napr. pádom, úderom päšťou, kopnutím alebo nepriamo pri náhlom prudkom zvýšení napätia driekového svalstva, napr. pri športe, pri dvíhaní ťažkých predmetov, avšak z vykonaných dôkazov vyplýva, že poškodenie driekovej oblasti u poškodeného nastalo na ľavej časti, presne na strane, do ktorej ho minimálne jedenkrát uderil obžalovaný päšťou, navyše, ak by malo k zraneniu poškodeného dôjsť skôr ako pri incidente alebo pri tanci, nie je potom reálne, že by poškodený tancoval a dvíhal svoje partnerky tak, ako to tvrdí obžalovaný a svedkyňa manželka obžalovaného, nakoľko podľa vyjadrenia znalca by bola pohyblivosť poškodeného obmedzená, mala by stupňujúcu tendenciu a poškodený by s takýmto zranením len ťažko mohol tancovať a už vôbec nie robiť kreácie a dvíhať svoje partnerky. Krajský súd súhlasí aj so skrátením dĺžky práceneschopnosti poškodeného vzhľadom na závery kontrolného znaleckého posudku, z ktorého vyplynulo, že znalci, ktorí vypracovali znalecké posudky v tejto veci zrejme nemali k dispozícii kompletnú zdravotnú dokumentáciu poškodeného, ktorý pred úrazom mal zdravotné problémy s driekovou chrbticou. Poškodený mohol bolestivosť pociťovať dlhšie, čo sa potom podpísalo na celkovej dĺžke práceneschopnosti, ale súviselo to s predchádzajúcimi chronickými zraneniami na chrbtici. V prípade poškodeného zranenie už bolo po 5 týždňoch vyhojené a ak poškodený pociťoval bolesť po piatich týždňoch, súviselo to s predchádzajúcim zranením chrbtice, a preto zrejme aj pokračoval v práceneschopnosti. V konečnom dôsledku aj MUDr. Ján Jelenčík na hlavnom pojednávaní korigoval trvanie doby liečenia a práceneschopnosti u poškodeného z pôvodných 58 dní na dobu 28 dní, čo okresný súd zohľadnil a premietol do skutkovej vety. Vypočítaný znalec navyše uviedol, že vyklenutie medzistavcovej platničky (predchádzajúca diagnóza) nemá absolútne nič spoločné so vznikom zlomeniny, ktorá je popisovaná ako čerstvá zlomenina priečných výbežkov. K zlomenine 2. až 4. driekového stavca chrbtice by došlo aj bez ohľadu na pôvodný zdravotný stav driekovej chrbtice poškodeného.

Krajský súd na základe uvedeného nemal pochybnosti, že predmetný skutok sa stal a vykazuje znaky prečinov ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. Fyzický útok obžalovaného na poškodeného na mieste verejnosti prístupnom bol takého charakteru, že pri ňom reálne došlo k ublíženiu na zdraví poškodeného. Po subjektívnej stránke obžalovaný konal v priamom úmysle, chcel svojím konaním porušiť záujem chránený trestným zákonom - ľudské zdravie, život a v prípade prečinu výtržníctva záujem na ochrane pokojného občianskeho spoluzitia pred závažnejšími útokmi narušujúcimi verejný pokoj, poriadok, pričom spravidla takýmto konaním páchatela sú ohrozované aj ďalšie chránené objekty ako zdravie ľudí, cudzí majetok, česť a dôstojnosť ľudí a pod. Skutku, ktorého sa obžalovaný dopustil, nadobudol taký rozmer a intenzitu, že ho v žiadnom prípade nemožno posudzovať ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, nakoľko

svojím konaním naplnil všetky znaky prečinov ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. tak, ako si to vyžaduje Trestný zákon.

K námietke obžalovaného, že poškodený mohol pri jeho zranení vykonávať svoju zárobkovú činnosť architekta, v dôsledku čoho aj tento uplatnený nárok vo výške 9 970,- Eur považuje za tendenčný a iluzórny, krajský súd dáva do pozornosti, že okresný súd poškodených s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces, keďže k uplatneným nárokom by musel vykonávať ďalšie dokazovanie, ktoré by prekročilo potreby dokazovania v tejto trestnej veci.

Pokiaľ obžalovaný namietal nezákonnosť dôkazov zabezpečených zo strany OČTK v čase od začatia trestného stíhania vo veci, t.j. 1.2.2019 do vydania uznesenia o vznesení obvinenia, t.j. dňa 25.6.2019 (kamerový záznam vydaný dňa 7.2.2019) a že v tomto období bol vypočutý v procesnom postavení svedka (dňa 20.2.2019 a dňa 26.4.2019), čo považuje za nezákonné, nakoľko je vysoko pravdepodobné, že ho v tomto čase OČTK už považovali za podozrivého, čo vyplýva už z jeho samotnej výpovede ako aj zo samotného trestného oznámenia, krajský súd uvádza, že podľa § 33 Tr. por. toho, kto je podozrivý zo spáchania trestného činu, možno považovať za obvineného a použiť proti nemu prostriedky určené týmto zákonom proti obvinenému až vtedy, ak bolo proti nemu vznesené obvinenie. Preto OČTK postupovali správne, keď do vydania uznesenia o vznesení obvinenia, t.j. do 25.6.2019, obžalovaného vypočuli v procesnom postavení svedka a nie obvineného. Navyše Trestný poriadok za podozrivú považuje osobu, ktorá bola zadržaná podľa § 85, pokiaľ jej nebolo vznesené obvinenie podľa § 206 ods. 1. V predmetnej veci obžalovaný zadržaný nebol a ani mu nijakým spôsobom nebola obmedzená osobná sloboda.

K výroku o treste

Pokiaľ ide o výrok o treste v rozsudku okresného súdu, tu dospel krajský súd k záveru o jeho neprímeranosti, a preto výrok o treste v napadnutom rozsudku zrušil a sám vo veci rozhodol.

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, vychádzal odvolací súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela (retribúcia).

Podľa § 34 ods. 2, 3, 4 Tr. zák. páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Krajský súd uložil obžalovanému miernejší trest, pokiaľ ide o jeho druh, keď podľa názoru krajského súdu nie je potrebné prevýchovu obžalovaného zabezpečovať hrozbou výkonu trestu vo forme podmieneného odsúdenia, a to najmä s ohľadom k tomu, že od spáchania súdeného skutku uplynulo už viac ako 3 roky a obžalovaného nepovažuje za osobu náchylnú k recidíve, nakoľko obžalovaný nemá v registri trestov žiadny záznam. Preto dospel krajský súd k záveru, že z hľadiska účelu trestu v zmysle

§ 34 ods. 1 Tr. zák. bude na jeho naplnenie, či už z hľadiska individuálnej prevencie alebo generálnej prevencie, postačovať uloženie peňažného trestu vo výmere 3 000,- Eur. Pre prípad, ak by obžalovaný úmyselne zmaril zaplatenie peňažného trestu, krajský súd mu ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace, ktorý považuje vzhľadom na všetky okolnosti prípadu, ale i na výmeru samotného peňažného trestu, za primeraný.

Nakoľko okresný súd nepochybil vo výrokoch o náhrade škody, nemal krajský súd dôvod meniť tieto výroky rozsudku prvostupňového súdu.

S ohľadom k vyššie uvedenému rozhodol krajský súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.